

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2677/2021
28.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Орце Лазаревски адвокат из ..., против туженог Института за биолошка истраживања „Синиша Станковић“ Београд, чији је пуномоћник Милан Саватовић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3549/2014 од 19.05.2017. године, у седници већа одржаној дана 28.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3549/2014 од 19.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 13443/10 од 08.05.2014. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужили на име разлике између исплаћене и стварне зараде за 2007. годину, 2008. годину, 2009. годину, 2010. годину и 2011. годину исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости па до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове поступка у износу од 12.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3549/2014 од 19.05.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 13443/10 од 08.05.2014. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Против другостепене пресуде тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Решењем Р4 143/18 од 30.11.2018. године Апелациони суд у Београду је констатовао да је недопуштена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3549/2014 од 19.05.2017. године, сходно одредби члана 395. Закона парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04, 111/09, у даљем

тексту: ЗПП), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Према члану 506. став 1. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11) поступци започети пре ступања на снагу овог Закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 125/04, 111/09). Према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14), који се примењује у овом поступку јер није правноснажно решен до дана ступања на снагу тог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србија на дан подношења тужбе.

Поступак у овој парници инициран је тужбом поднетом првостепеном суду дана 25.10.2010. године. У тужби је вредност предмета спора одређена износом од 1.165.141,00 динара, што одговара противвредности од 10.844,87 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, када је 1 евро вредео 106,4109 динара. Тужилја је поднеском од 16.01.2011.године смањила тужбени захтев на износ од 935.356,00 динара, а ново смањење тужбеног захтева извршила је поднеском од 24.06.2013.године на износ од 335.121,47 динара, што одговара противвредности од 3.149,32 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. О тужбеном захтеву, постављеном у том поднеску, правоснажно је одлучено другодстепеном пресудом која се побија ревизијом.

Одредбом члана 434. ЗПП прописано је да ако у тој глави не постоје посебне одредбе, у парницама из радних односа примењиваће се остале одредбе овог Закона, што значи да се у споровима о новчаним потраживањима из радног односа о дозвољености ревизије одлучује према вредности спора, као у имовинскоправним споровима о новчаним потраживањима.

Будући да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиље није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 404. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**